

Η Στρατηγική για την Ευρώπη και την Ελλάδα

ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ*

Αν θέλουμε να απαντήσουμε στο ερώτημα πόση Ευρώπη θέλουμε, πρέπει πρώτα να δούμε ποια Ευρώπη έχουμε δημιουργήσει.

Σήμερα, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πιο γραφειοκρατική και λειτουργεί περισσότερο ως μία κεντρικά σχεδιασμένη οικονομία, παρά ως μία ενιαία ελεύθερη αγορά, που ανταλλάσει αγαθά και υπηρεσίες στη βάση του συγκριτικού πλεονεκτήματος και με την ελεύθερη βούληση παραγωγών και καταναλωτών.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πιο κεντρικά σχεδιασμένη από ποτέ. Στην πραγματικότητα, είναι μία «ρυθμισμένη» κεντρική αρχή, η οποία μοιράζει προνόμια στα πιο αντιπαραγωγικά της μέλη. Τιμωρεί την καινοτομία και τους επιχειρηματίες, με φόρους, ρυθμίσεις, ελέγχους και ανταμείβει τις ομάδες συμφερόντων, τις ομάδες πίεσης και τα συνδικάτα, με επιχορηγήσεις και άλλες παροχές, όλων των ειδών.

Ιδιαίτερα σήμερα, σε ένα μακροοικονομικό περιβάλλον, όπου η κρίση του δημοσίου χρέους είναι κυρίαρχη, ο μόνος δοκιμασμένος δρόμος για να ξεφύγουμε από αυτή την κατάσταση είναι η εφαρμογή πανευρωπαϊκών μεταρρυθμίσεων, που θα ενδυναμώσουν την ελεύθερη οικονομία.

Μπροστά στο αδιέξοδο των παρεμβατικών οικονομικών πολιτικών στην Ευρώπη, η πιο ελπιδοφόρα πολιτική μπορεί να είναι η εφαρμογή μίας οικονομικής πρότασης, που θα φέρει στο προσκήνιο τον πιο δυναμικό συνδυασμό μίας καλά οργανωμένης φιλελεύθερης πολιτικής, στηριζόμενης σε δύο βασικούς άξονες, την απορρύθμιση και την πολύ χαμηλή φορολογία. Μία φιλελεύθερη οικονομική πολιτική είναι από μόνη της ικανή και αναγκαία συνθήκη, που σε συνδυασμό με την διαχρονική πολιτιστική παράδοση της ελευθερίας και της δημοκρατίας, τις αρχές και τις αξίες των λαών της Ευρώπης, έχει την δυνατότητα να συμβάλλει καθοριστικά στον αποδοτικό χειρισμό της κρίσης και στην δημιουργία μίας νέας Ευρώπης. Πρόκειται περί μίας ιδιωτικά προσανατολισμένης ελεύθερης οικονομίας και μίας δυναμικής κοινωνίας, που θα στραφεί μακριά από την ισοπεδωτική λογική του «χαμηλότερου κοινού παρανομαστή» και θα αναγνωρίσει τους ικανούς και άξιους, που μπορούν με την ηγεσία τους να δείξουν τον δρόμο προς την ελευθερία και την ευημερία.

Η πολιτική οικονομία της ελεύθερης αγοράς είναι η πιο αποδοτική πολιτική απέναντι στην στείρα και, κατά μία έννοια, ανεπιτυχή πολιτική των «ευρωκρατών», οι οποίοι από τις Βρυξέλλες ρυθμίζουν τις επιχειρήσεις και καθορίζουν τις ζωές μας παρά την θέληση μας. Η πολιτική οικονομία της φιλελευθεροποίησης είναι ο πιο εύστοχος αντίλογος στον ευρωκρατικιστικό παρεμβατισμό, ο οποίος, μετά την κατάρρευση του αξιοθρήνητου κοντινού συγγενή του, δηλαδή του υπαρκτού σοσιαλισμού, επιδιώκει μέσω της εισαγωγής της καταστροφικής οικονομικής αρχιτεκτονικής του, να οδηγήσει στον θάνατο την ευρωπαϊκή οικονομία.

Ουσιαστικά, στη σημερινή οδυνηρή ευρωπαϊκή οικονομική πραγματικότητα, βρίσκονται σε σύγκρουση δύο διαμετρικά αντίθετες οικονομικές στρατηγικές. Από τη μία πλευρά, ο ευρωκρατικιστικός αναδιανεμητικός σχεδιασμός και από την άλλη, η φιλελεύθερη οικονομική δυναμική, που πρέπει να εφαρμοσθεί άμεσα. Η αλήθεια είναι ότι οι ευρωπαίοι σοσιαλιστές όλων των αποχρώσεων βασιζόνταν παραδοσιακά στην κρατική παρέμβαση στην οικονομία. Η πολιτική τους και η οικονομική τους φιλοσοφία ήταν πάντα να υπάρχει προτεραιότητα του συνόλου έναντι του ατόμου. Οι συλλογικές δομές και οι κεντρικά σχεδιασμένοι θεσμοί είχαν προτεραιότητα σε σχέση με την ατομική πρωτοβουλία, την ελεύθερη επιχειρηματική δράση και τα ατομικά δικαιώματα .

Σε αντίθεση με την αδιέξοδη σοσιαλιστική οικονομική στρατηγική, που εφαρμόζεται στην Ευρώπη τις τελευταίες δεκαετίες και βασίζεται στην υπερφορολόγηση και στην συρρίκνωση των εισοδημάτων, αυτό που χρειάζεται άμεσα η Ευρώπη για να ανακάμψει από την οικονομική κρίση, είναι η εφαρμογή ενός πλήρως προσανατολισμένου στην αγορά, φιλελεύθερου οικονομικού προγράμματος. Το πρόγραμμα αυτό πρέπει να βασίζεται στην άμεση και δραστική μείωση της ευρωπαϊκής γραφειοκρατίας και του παρεμβατισμού, στην κατάργηση των αναποτελεσματικών ευρωκρατικιστικών οργάνων, σε ένα εκτεταμένο πρόγραμμα μεταρρύθμισης των παράλογων προγραμμάτων κοινωνικής πρόνοιας, στην ευελιξία και στην απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, στην απελευθέρωση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων από τις συνδικαλιστικές πιέσεις, από τον υπερβολικό έλεγχο και την ρύθμιση από οργανισμούς, που λειτουργούν συχνά ο ένας εις βάρος του άλλου και σε μειώσεις στη φορολογία. Μόνο μία συνεκτική, συνεπής και καλά οργανωμένη εφαρμογή αυτών των οικονομικά φιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων, μπορεί να μας οδηγήσει σε μια πανευρωπαϊκή οικονομική ανάκαμψη, με αντίστοιχη αύξηση του ρυθμού ανάπτυξης και της συνολικής ευημερίας.

Η προσανατολισμένη προς την αγορά οικονομική πρόταση κινείται με ακρίβεια προς αυτή την κατεύθυνση. Στηρίζει τις παραγωγικές δυνάμεις της οικονομίας, με την καθιέρωση του επίπεδου φόρου (flat tax), παράλληλα με τη μείωση των άμεσων και έμμεσων φόρων. Όπως έχω τονίξει ξανά, ο συγκεκριμένος φόρος είναι μία συμβολική και θεμελιώδης απόδειξη του πώς μία νέα, προσανατολισμένη προς την αγορά οικονομική πολιτική, μπορεί να μεταρρυθμίσει ριζικά τις ευρωπαϊκές οικονομίες και να τις βγάλει από την κρίση.

Ο λόγος για τον οποίο ο επίπεδος φόρος (flat tax) είναι τόσο αποτελεσματικός, είναι ότι ενισχύει την παραγωγή και την παραγωγικότητα, τόσο της εργασίας, όσο και του κεφαλαίου. Είναι ο φόρος, που μπορεί να κάνει πράξη την φορολογική επανάσταση, που χρειάζεται η Ευρώπη επειγόντως. Με μεταρρυθμίσεις και τομές αυτού του

είδους, οι ευρωπαϊκές οικονομίες μπορούν να αλλάξουν τις αναποτελεσματικές θεσμικές δομές τους, να ξεπεράσουν την κρίση και να εισέλθουν εκ νέου σε ανοδική τροχιά.

Η Ευρώπη έχει ανάγκη μία οικονομική πολιτική αυτού του είδους, που θα είναι πλήρης, νηφάλια και καλά οργανωμένη, έτσι ώστε να παρέχει ένα πλαίσιο για την ανάπτυξη ελεύθερων και ανοικτών αγορών, επιχειρηματικού δυναμισμού και ιδιωτικής πρωτοβουλίας, σε συνδυασμό με χαμηλή φορολογία και ελάχιστο κρατικό παρεμβατισμό.

Είναι γεγονός, ότι τα σημερινά μεγάλα οικονομικά προβλήματα στην Ευρώπη είναι το αποτέλεσμα πολυετών διαρθρωτικών προβλημάτων, που προκλήθηκαν από τον εκτεταμένο ρυθμιστικό ρόλο του κράτους στην οικονομία, την γραφειοκρατία και την σοσιαλιστική διαχείριση, τόσο των χριστιανοδημοκρατών όσο και των σοσιαλδημοκρατών. Αλλά φτάνει η ώρα για φιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις, με την αποφασιστικότητα και τη δύναμη των ελεύθερων αγορών και την αυστηρότητα και την ακρίβεια του οικονομικού ορθολογισμού, για την αλλαγή της Ευρώπης, καθιστώντας την μια αληθινά ελεύθερη ήπειρο!

** Επίκουρος Καθηγητής
Τμήμα Οικονομικών Επιστημών
Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου*